

אֲדָנִי, (Pausa corta) שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 (Inclinarse) בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדְוֵנִי (יא), אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל
 עֲלִיוֹן. גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר
 חֲסִדֵי אֲבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
 בְּאַהֲבָה:

מִלֵּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: (Inclinarse) בָּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה יֵאָדְוֵנִי (הד), מֶלֶךְ אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה. רַב
 לַהּוֹשִׁיעַ.

מוריד הטל En verano se dice:

משיב הרוח ומוריד הגשם En invierno se dice:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים.
 וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁגֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל
 גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מִלֵּךְ מַמְיֵת וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ
 יְשׁוּעָה:

קרובה ישועה לישראל: El público responde:

וַיֹּאמֶר אֶתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יֵהוּא יֵהוּא יֵהוּא, מִחַיֵּה הַמֵּתִים:

En la “Jhazará” o “Repetición” se dice:

בְּתָר יִתְּנוּ לָךְ יְהוָה יֵהוּא יֵהוּא יֵהוּא אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם
עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מָטָה. יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁ פְּדָבָר
הָאָמֹר עַל יָד גְּבִיאוֹךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

קְדוּשׁ | קְדוּשׁ. קְדוּשׁ יְהוָה יֵהוּא יֵהוּא יֵהוּא צְבָאוֹת. מְלֹא
כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

כְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם וּמִשְׁרָתוֹ שׁוֹאֲלִים אֵיזָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ:
לַעֲמֹתָם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה יֵהוּא יֵהוּא יֵהוּא מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְּקוֹמוֹ הוּא יָפֶן בְּרַחֲמָיו לַעֲמֹ הַמִּיחָדִּים שְׁמוֹ עָרַב וּבִקֵּר בְּכָל
יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה יֵהוּא יֵהוּא יֵהוּא אֱלֹהֵינוּ,
יְהוָה יֵהוּא יֵהוּא יֵהוּא אֶתָּה:

הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא אָבִינוּ. הוּא מְלִכְנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. הוּא
יוֹשִׁיעֵנוּ וְיִגְאֹלֵנוּ שְׁנִית. וַיִּשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי פְּלִיחֵי לֵאמֹר.
הֵן גְּאֻלָּתִי אֶתְכֶם אַחֲרִית פְּרָאשִׁית לְהַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי
יְהוָה יֵהוּא יֵהוּא יֵהוּא אֱלֹהֵיכֶם: וּבִדְבָרֵי קִדְּשׁ פְּתוּב לֵאמֹר:

יְמִלְךָ יְהוָה יֵהוּא יֵהוּא יֵהוּא | לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר
וְלָדָר הַלְלוּיָהּ:

אתה קדוש ושמך קדוש. וקדושים בכל־יום
יהללוך סלה: ברוך אתה יהוה ^{אלהינו} יאהדונהי, האל
הקדוש:

אתה יצרת עולמך מקדם. פלית מלאכתך ביום
השביעי. בחרת בנו מכל האמות ורצית בנו מכל
הלשונות. וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלפנו
לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת.
ותתן לנו יהוה ^{אלהינו} יאהדונהי אלהינו באהבה שבתות
למנוחה וראשי חדשים לכפרה. ולפי שחטאנו
לפניך יהוה ^{אלהינו} יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו.
חרבה עירנו ושמם מקדשנו. וגלה יקרנו. וגטל
פבוד מבית חיינו. ואין אנתנו יכולים להקריב
לפניך קרבן. ולא כהן שיכפר בעדנו:

יהי רצון מלפניך יהוה ^{אלהינו} יאהדונהי אלהינו ואלהי
אבותינו, שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו
בגבולנו. ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם. את
מוספי יום השבת הזה. ויום ראש־חודש הזה.
נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך. כמו
שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
באמור:

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת עֲשִׂי-כַבָּשִׁים בְּנִי-שָׁנָה תְּמִימִים
וְעֲשִׂי-עֲשָׂרָנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ:
עַל־ת שַׁבָּת בַּשַּׁבָּתוֹ עַל-עַל־ת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:

וּבָרָאשִׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה יֵאָדָּנָה
פָּרִים בְּנִי-בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד, כַּבָּשִׁים בְּנִי-
שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם
כַּמִּדְבָּר: שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרָנִים לֶפָר וְשְׁנַיִם עֲשָׂרָנִים
לְאַיִל וְעֶשְׂרֹן לִכְבָּשׁ, וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ, וְשִׁעִיר לְכַפֵּר,
וְשְׁנַיִם תְּמִידִים כֹּה לְכַתֵּם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֵת
הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשִׁשּׁוֹן
וְלִשְׁמֹחָה. לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה. לְפִרְנֹסָה
וְלִכְלָפָלָה. לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. לְמַחֲלֵל
חַטָּא. וְלִסְלִיחַת עֲוֹן. (וְלִכְפָּרַת פֶּשַׁע En año
(embolismal, se dice) וַיְהִיָּה רֹאשׁ חֲדָשׁ הַזֶּה סוּף וְקֵץ
לְכָל-צְרוּתֵינוּ. תַּחֲלָה וְרֹאשׁ לְפָדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ. כִּי
בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְכָל-הָאֲמוֹת בְּחָרָתָ. וְחֻקֵּי
רֹאשִׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קִבְּעָתָ:

יִשְׁמְחוּ בַמִּלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֹג.
עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעֵי. כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ
מִטּוֹבְךָ וְהַשְׁבִּיעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוּ. תְּמַדֶּת
יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רָצָה נָא בַּמְנוּחָתָנוּ.
קִדְּשָׁנוּ בַּמִּצּוֹתֶיךָ. שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ.
שְׁבַעְנוּ מִטּוֹבְךָ. שְׁמַח נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר
לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת. וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה יֵאָדָּנָהּ
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת קִדְּשָׁךְ. וַיְגִיחַ בּוֹ
כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים:

רָצָה יְהוָה יֵאָדָּנָהּ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה. וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ.
וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל
בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ
וְתִתְּנֵנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה יֵאָדָּנָהּ, הַמַּחְזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

(Inclinarse) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֲתָהּ הוּא יְהוָה יֵאָדוֹנָהּ (וב) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ אֲתָהּ הוּא. לָדָר וְדָר נֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל-חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל-נַסִּיָּךְ שְׁבַכְל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבַכְל עֵת. עָרֵב וּבֹקֵר וְצַהֲרָיִם. הַטּוֹב כִּי-לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְּרַחֵם כִּי-לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ כִּי מֵעוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ:

MODIM DERABANÁN

En la repetición de la 'Amidá, mientras el Jhazán recita Modim, el público dirá:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֲתָהּ הוּא יְהוָה יֵאָדוֹנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר. יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲיֵינוּ וְתַחַנְנוּ. וְתֹאסוּף גְּלִיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. לְשֹׁמֵר חֲקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ. וְלַעֲבֹדָה בְּלִבֵּב שָׁלֵם. עַל שְׂאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

En Jhanucá se dice “Al Hanisim”.

עַל הַנַּסִּים וְעַל הַפְּרָקוֹ. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנַּפְלְאוֹת וְעַל הַנַּחֲמוֹת שְׁעֲשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הֵם בְּזִמְן הַזֶּה:

בִּימֵי מַתְתִּיָּה בֶן יוֹחָנָן כָּהֵן גָּדוֹל תִּשְׁמוֹנָאִי וּבָנָיו
כִּשְׁעָמָדָה מְלָכוֹת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחֶם
תּוֹרָתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעֲת צָרָתָם. רַבַּת אֶת רִיבָם. דָּגַת
אֶת דֵּיגָם. נִקְמַת אֶת נִקְמָתָם. מָסַרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד
חֲלָשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים. וְרִשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים.
וּטַמְאִים בְּיַד טָהוּרִים. וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ. לָךְ
עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וּלְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל
עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקוֹן כְּהִיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֲרֵי כֵן
בָּאוּ בָנֶיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת־הֵיכָלְךָ. וְטָהְרוּ אֶת־
מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּתַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. וְקִבְּעוּ
שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֱלֹהֵי בְהֵלֵל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם
נִסִּים וּנְפִלְאוֹת וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה:

וְעַל כָּלֶם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֶם וַיִּתְנַשָּׂא תָמִיד
שִׁמְךָ מִלִּפְנֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ
סֶלָה:

ברוך חי העולמים: El público responde:

וַיִּהְלְלוּ וַיִּבָּרְכוּ אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה
הָאֵל הַטּוֹב: (Inclinarse) בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יֵאָהֳדוּנָהי (הי), הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

Se recomienda que los Cohanim, antes de subir al Hejal, digan:

(יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵהְיוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁתַּהֲיֶה בְּרַכָּה זוֹ שְׁצוּיֵתָנוּ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַכָּה
שְׁלֵמָה, וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ מִכְשׁוֹל וְעוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵהְיוּ אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּךָ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל אֶהְרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:
(אָמֵן)

יְבָרְכֶךָ (כּוֹ יְהִי רָצוֹן) יְהוָה יֵהְיוּ אֱלֹהֵינוּ (בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ) וְיִשְׁמְרֶךָ
(אָמֵן): יָאֵר יְהוָה יֵהְיוּ אֱלֹהֵינוּ (בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ) פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ
(אָמֵן): יִשָּׂא יְהוָה יֵהְיוּ אֱלֹהֵינוּ (בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ) פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיִּשְׂם לָךְ שָׁלוֹם (אָמֵן):

Los Cohanim se dan la vuelta hacia el Hejal y dicen:

רְבוֹן הָעוֹלָמִים, עֲשִׂינוּ מַה שְׁאֲזַרְתָּ עָלֵינוּ, עֲשֵׂה אַתָּה מַה
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ: הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְּשָׁךְ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֶךְ אֶת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:

Si no hay Cohanim, el Jhazán recita “Elohenu” y el público responde “Quen Yehí Ratzón” al final de cada párrafo:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרַכְנוּ בְּבָרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת, בְּתוֹרָה
הַקְּתוּבָה עַל־יְדֵי מַנְּשֵׁה עַבְדְּךָ הָאֱמוּנָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבָנָיו כְּהֹנִים
עִם קְדוּשָׁיֶךָ כְּאֱמֹר: יְבָרְכֶךָ יְהוָה יֵהְיוּ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֶךָ (כּוֹ יְהִי
רָצוֹן): יָאֵר יְהוָה יֵהְיוּ אֱלֹהֵינוּ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ (כּוֹ יְהִי רָצוֹן): יִשָּׂא
יְהוָה יֵהְיוּ אֱלֹהֵינוּ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשְׂם לָךְ שָׁלוֹם (כּוֹ יְהִי רָצוֹן): וַיִּשְׁמוּ
אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶנִּי אֲבָרְכֶם: (אָמֵן)

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חַיִּים חַן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ וּבִרְכָּנוּ
אֲבִינוּ פִּלְנוּ כְּאֶחָד בָּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בָאוֹר פָּנֶיךָ
נִתַּתָּ לָנוּ יְהוָה יֵאָמֵר יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים.
אֶהְבָּה וְחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בִּרְכָּה וְשְׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת-כָּל-עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל בְּרוּב-עֵז וְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְיֵאָמֵר יֵאָהֲדוּנָהּ, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן:

יְהִי-לְרָצוֹן אִמְרֵי-כִי וְהַגִּיוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ.
יְהוָה יֵאָמֵר יֵאָהֲדוּנָהּ צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

אֱלֹהֵי. נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָ. וְשִׁפְתוֹתֵי מִדְבָּר
מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נִפְשֵׁי תִדּוּם. וְנִפְשֵׁי כְּעֶפֶר
לְכָל תִּהְיֶה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּף נִפְשֵׁי. וְכָל-הַקָּמִים עָלַי לָרָעָה. מְהֵרָה
הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחְשְׁבוֹתָם. (יְהִי כַמִּץ
לְפָנֶי רוּחַ וּמִלֵּאךְ יְהוָה יֵאָמֵר יֵאָהֲדוּנָהּ דּוֹחָה: קִבֵּל
רַנַּת עַמָּךְ, שִׁגְבָנוּ טְהַרנוּ נִזְרָא) עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. לְמַעַן יִתְלַצֵּוּ יְדִידֶיךָ.
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי:

Recitar el Pasuk que comienza con la primera letra de su nombre, y que finaliza con la última letra de su nombre, para que sea recordado el Día del Juicio Final:

יְהִי־לְרִצּוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה
יֵאָהֲדוּנֵהּ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

Hay quien agrega:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁלֹא תַעֲלֶה קִנְאָת אַחֲרִים עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אַחֲרִים, וְשְׁלֹא אֶכְעַס הַיּוֹם וְשְׁלֹא אֶכְעִיסֶךָ. וְתַצִּילֵנִי מִיָּצָר הָרָע, וְתֵן בְּלִבִּי תְּכַנְעָה וְעֲנוּהָ וְיִרְאָת חֹטָא. מִלְּכֵנוּ וְאֱלֹהֵינוּ, יַחַד שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ וּבְנֵה בֵיתְךָ, שְׁכָלֶל הִיכָלְךָ וְקִבֵּץ גְּלוּתֵינוּ, פְּדֵה צֹאנְךָ וְשִׂמַּח עַדְתְּךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן תְּלַקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ, אָמֵן. יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחֲמֵנוּ וְתַחֲיֵנוּ חַיִּים אָרְכִּים, חַיִּים שְׁל שְׁלוֹם. חַיִּים שְׁל טוֹבָה. חַיִּים שְׁל בְּרָכָה. חַיִּים שְׁל פְּרֻסָּה טוֹבָה. חַיִּים שְׁל חֲלוּץ עֲצָמוֹת. חַיִּים שְׁיֵשׁ בָּהֶם יִרְאָת חֹטָא. חַיִּים שְׁאִין בָּהֶם בּוֹשָׁה וּבְלָמָה. חַיִּים שְׁל עֲשֶׂר וְכְבוֹד לַעֲבוֹדָתְךָ. חַיִּים שְׁתֵּהָא בְּנו אֶהֱבֵת תּוֹרָה וְיִרְאָת שְׁמִים. חַיִּים שְׁתִּמְלָא כָּל מְשָׁלוֹת לִבְנו לְטוֹבָה לַעֲבוֹדָתְךָ אָמֵן: יְהִי־לְרִצּוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

Se inclinará hacia delante y se darán tres pasos hacia atrás, comenzando con el pie izquierdo, y dirá:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (Girar el cuerpo hacia la izquierda)
 (Entre Rosh Hashaná y Yom Kipur se dice: **הַשְׁלוֹם**)

בְּמִרוֹמָיו, (Derecha) הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ, (Frente) וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ
בְּלִבָּב שָׁלֵם.

יְהִי שֵׁם יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ מְבָרָךְ. מִעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם: מִמְזֶרֶח־שָׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאָו. מְהֵלָל
שֵׁם יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ: יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ אֲדוֹנֵינוּ.
מֶה־אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא. (אָמֵן): בְּעֶלְמָא דִּי
בָּרָא כְרַעוּתָהּ. וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ. וְיַצְמַח פְּרֻקְנָתָהּ.
וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אָמֵן): בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחֵי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאָמְרוּ
אָמֵן. (אָמֵן):

יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרָךְ. לְעֵלָם
וּלְעֵלְמֵי עֶלְמֵיָא יִתְבָּרָךְ. וְיִשְׁתַּבַּח.
וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה.

וַיִּתְּהֵלְלֵךְ, שְׁמִיָּה דְקִדְּשָׁא בְּרִידָךְ הוּא. (אמנ): לְעֵלָא
 מִן כָּל־בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחַמְתָּא.
 דְּאִמִּירָן בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמנ):

תְּתִקְבֵּל צְלוֹתְנָא וּבְעוּתְנָא עִם צְלוֹתְהוֹן
 וּבְעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אַבּוּנָא דְּבִשְׁמִיָּא
 וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמנ):

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא. חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה
 וְנִחַמָּה וְשִׁינּוּבָא וְרַפּוּאָה וּגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה
 (וְרוּחַ) וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ
 אָמֵן. (אמנ):

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוּמֵי הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמנ):